

Kære folkekirke – skal vi lege?

Af Kathrine Fischer, sognepræst i Nørresundby Kirke og formand for FDF trosudvalg

»Unge og ledere i FDF synes, det er svært at tale om deres egen tro eller forholde sig til deres egen tro.«

De kirkelige børne- og ungdomsorganisationer oplever af og til udfordringer i forhold til samarbejdet med folkekirken, men hos FDF er der faktisk hjælp at hente.

Samarbejdet mellem folkekirken og FDF burde være så åbenlyst, at jeg tror, at vi nogen gange glemmer det og ofte overser, hvilket potentiale det har. For FDF er folkekirken – ligesom resten af de andre frivillige kirkelige børne- og ungdomsorganisationer. (<https://fdf.dk/nyheder/fdf-er-kirke>)

At skabe et rum, hvor Gud kan komme til I de sidste små fem år har vi i FDF haft fokus på at understøtte dialogen om tro, kirke og forkyndelse. Vi oplevede, og oplever stadig, at børn, unge og ledere i FDF synes, det er svært at tale om deres egen tro eller forholde sig til deres egen tro. Til dels fordi de ikke har ordene og sproget, men også fordi rummet til at tale om tro sjældent findes i det danske samfund, derfor vil vi i FDF skabe »plads til tro og samtale om de store spørgsmål i livet, på et folkekirkeligt grundlag«, som det lyder i FDF's ambition fra 2014.

Det handler om at skabe et rum, hvor Gud kan komme til orde – og børn, unge og voksne kan

tale sammen med Gud om livet, om det at være menneske, om deres egen tro og om den fælles tro, vi deler.

Troen giver et bud på, hvem vi er, og hvad vores liv bidrager med. Derfor skal der i FDF være masser af steder, hvor samtalen om tro får plads. Vi, lederne, sætter os selv i spil og kaster os ud i samtalen, også uden at kende svarene. Vi skal medvirke til, at børn og unge naturligt kan få mulighed for både at stille spørgsmålene og bidrage til svarene. Vi vil samtalen, i et ligeværdigt møde, ikke fordi vi skal, og fordi det står i vedtægterne, men fordi det betyder noget for os, og alt ikke er lige gyldigt.

I FDF's trosudvalg og andre andagtsgrupper, såsom detmedgud.dk, understøtter vi dialogen om tro med andagter, som har skiftende fokus på at lytte, samtale eller handle. Så det ikke kun er i samtaleformen, at vi skaber plads til tro og samtale om de store spørgsmål i livet (materiale kan findes på detmedgud.dk eller FDF.dk/tro).

»I FDF har vi, som en del af folkekirkenes børne- og ungdomsarbejde, følt, at vi havde et ansvar for at udfordre folkekirken.«

Ansvar for at udfordre folkekirken

For at samtalen virkelig giver pote, skal vi jo ikke kun tale internt i FDF, men også kunne samarbejde med den lokale folkekirke, præst, menighedsråd og ansatte. Erfaringen er, at det kan være sværere, end vi regner med. I FDF har vi, som en del af folkekirkens børne- og ungdomsarbejde, følt, at vi havde et ansvar for at udfordre folkekirken. Vi har derfor igennem tiden presset folkekirken – og måske også nogle gange for voldsomt. Vi FDF'ere kan godt komme med lidt skæve ideer, hvor vi bevæger os ud på en vej, som ikke er belagt endnu. Det kan være en ungdomsgudstjeneste, som kun afvikles af lægfolk, hvor der er en samtaleprædiken i stedet for en traditionel monologprædiken. I nogle kirker ville dette eksempel blive modtaget med glæde, og ved andre kirker ville det skabe tvivl og usikkerhed. Men ideudveksling og samarbejde kan kun opstå, hvis der er en relati-

on – måske endda en frugtbar relation – mellem den lokale folkekirke og den lokale FDF-kreds. Det er dog ikke altid tilfældet.

»En kirkesamarbejds-konsulent skal ses som en dåseåbner, så det kan være nemmere at være kreds i de enkelte sogne, hvad enten der allerede er et samarbejde, eller om der er brug for et nyt samarbejde.«

Kirkesamarbejds-konsulenter

På FDF's midtvejsdebat i 2019 blev det tydeligt blandt de deltagende FDF-kredse, at de grundlæggende havde og har en god relation til den lokale folkekirke. De hjælper til BUSK og fastelavn, der er også mange kredse, som hører til i kirken og bruger kirkens lokaler, eller man har skiftende medlemmer i bestyrelsen og menighedsråd, og på den måde bliver der samarbejdet. Men der er nogle kredse, som ønsker endnu mere ud af samarbejdet, og der er også nogle kredse hvor samarbejdet slet ikke eksisterer. Der til har vi i FDF kirkesamarbejds-konsulenter (<https://fdf.dk/nyheder/kirkesamarbejdet-der-holder>).

En kirkesamarbejds-konsulent skal ses som en dåseåbner, så det kan være nemmere at være kreds i de enkelte sogne, hvad enten der allerede er et samarbejde, eller om der er brug for et nyt samarbejde. Det er en frivillig FDF'er, som ikke nødvendigvis kender den lokale kreds eller kirke, som kan hjælpe samtalen på vej. Vi har både længere og korte forløb (<https://fdf.dk/inspiration/forkyndelse/samarbejdemedkirken>). Planlagt skulle det være trosudvalget, som videresendte kredse til en konsulent. Men der har ikke været mange kredse, som har benyttet sig af dette tilbud, siden vi startede det i 2018, dog har vi/jeg modtaget mange opkald fra ledere og kredsledere, der gerne ville have inspiration til, hvordan man startede et samarbejde. Hvilket spørgsmål tog man med over til præsten – og måske endda en ny præst.

Godt samarbejde løfter meget

Her tager vi en god dialog over telefonen om, hvad den lokale kreds gerne vil, og hvad de kunne bruge hjælp til, og hvad de håber, at et samarbejde med kirken kan give. Jeg tjekker lige kirkens hjemmeside og sender lederen dette hæfte.

Så formulerer vi nogle samtaleemner med »kirkeord,« og så kontakter kredsens leder selv den lokale kirke eller præst.

Jeg bruger tid på at forstå, hvor kredsens står, og hvad de er nervøse og usikre overfor. Men også at forklare, at et samarbejde tager tid, man skal jo lige lære hinanden at kende og stole på hinanden.

Med et godt samarbejde erfarer vi dog, at kirken med dens medlemmer kan løfte meget mere, at vi kan møde flere, at vi kan tale om tro, kirke og lokalsamfundet med hinanden, og at folkekirkens dørtrin bliver lavere i samarbejdet.